

NAPOTKI PRI NAKUPU KONJA

Lise Pavšič

Alise vom Wiesenhof (foto Agata Maček)

Kakšen konj je pravi?

Pri tem vprašanju moramo biti zelo realni, poglobljeni in pronicljivi in si pošteno odgovoriti, v kakšne namene si bomo konja kupili. Za tekmovanja, prijetno druženje, jahanje v naravi, učenje, turizem, rejo...?

Kaj moram narediti sam oziroma drugi, da bomo pripravljeni na lastništvo in korektno oskrbovanje konja?

Razčistimo potrebe najprej pri sebi! To je največkrat zelo težko, ker nam primanjkuje izkušenj; zato obiščimo ljudi, ki že imajo svoje konje; obiščimo ljudi, ki konje prodajajo; obiščimo vsakogar, ki ima s konjeništvom kakršnekoli izkušnje in nam je pripravljen svetovati - pri tem bi rada poudarila topogledno prednost članstva v DRIKSu.

Pri nakupu je dobro, raje svetujem obvezno, imeti s seboj nekoga, ki se na konje spozna, še zlasti, če nam primanjkuje lastnih izkušenj.

Pred nakupom je treba imeti pripravljeno vso potrebno infrastrukturo: hlev, vodo, pašnik...Vsekakor je priporočljivo, da se za oskrbo svojega konja dogovorite z nekom, ki že ima v oskrbi svojega (ali druge) islandske konje. Tako boste lahko porazdelili delo in stroške, ki jih boste imeli z oskrbo konja, imeli pa boste tudi družbo za jahanje, kar sploh ni zanemarljivo! In tudi svojemu edinemu konju boste zagotovili družbo, ki jo zares potrebuje za zdravo psihično življenje!

Če boste imeli konja doma, ni priporočljivo, da kupite samo enega; na pašniku za hišo bo osamljen in bo brez družbe postal žalosten in otopel. To njegovo počutje lahko privede do tega, da bo naš "pridni" konjiček sčasoma postal pravi čudak! Vedenje islandskih konj je zelo odvisno od bivalnih pogojev in od družbe, v kateri živi. Prav nihče - ne človek, ne ovca, ne pes, kokoš ali koza - ne more nadomestiti družbe drugega konja.

Konjička imamo in zanj z gledno skrbimo - zdaj se nemudoma vpišite v tečaje jahanja!!! Če v vaši bližini ni možnosti učenja na islandskih konjih, bo za osnove povsem zadostoval kakovosten tečaj jahanja pri priznanem inštruktorju za velike konje. Dal vam bo osnovo jahanja (angleško jahanje je pravtako uporabno pri islandskih konjih). Čez čas si privoščite in poiščite specializiran trening za "islandsko" jahanje pri nas ali najbližje čez mejo (recimo Leibsdorf pri Celovcu ali Semriach pri Grazu - Avstrija). Vedeti morate: NIHČE se ne nauči jahati v dvajsetih urah! Pravgotovo je bolj pomembno, da na začetku investirate predvsem v svoje jahalno znanje in da znanje jahanja ne pomeni pol ure na lonžirnem krogu, pol ure prosto po maneži, potem pa že divje galopiranje po travniku!

Poleg tehničnega učenja jahanja morate imeti tudi precej splošnega znanja o konjih; tu ne gre zgolj za teorijo, ki jo najdemo v knjigah; tu merim predvsem na naš odnos do konja in našo sposobnost komuniciranja z njim in na naše vsakodnevno delo z njim. Mnogo tega vas bo naučil konj sam, mnogo znanja pa boste lahko prevzeli od bolj izkušenih "konjskih" prijateljev; pri tem sprašujte brez sramu in ne imejte občutka ranljivosti in nevednosti - vsaka pridobljena informacija se vam bo bogato obrestovala!

Oprema: tudi tukaj brez nabiranja informacij ne gre. Vsekakor ne pomeni, da je dobra oprema tudi nujno draga oprema. Mnogokrat se zgodi, da ljudje kupijo zelo drago opremo, ki pa njihovem konju ne pristaja in mu je torej neudobna in moteča in "žuli". Telesa konj so med seboj zelo različna; kakor tudi vsi ljudje ne

moremo nositi istega kroja, tako tudi vsako sedlo ne pristaja vsem konjem (enako velja tudi za oglavnice, brzde...). Najbolje je, da se pri trgovcu dogovorite, da opremo naprej položite na konja, preden jo kupite.

Poudariti je treba tudi, da je islandskega konja lažje vzdrževati od marsikatere "velike" pasme - toda tudi islandski konj mora biti podkovan, osnovno cepljen (!), dobiti mora sredstva proti parazitom in ob morebitni bolezni moramo zagotoviti obisk veterinarja. Z njim moramo spodobno, pravilno in predvsem ljubeče ravnati, kar si bo globoko zapomnil in nas bo zaradi takšnega ravnanja vzel za svojega.

V pravilno ravnanje z islandskim konjem sodi tudi to, da ga začnemo ujahavati v pravšnji starosti - pri štirih letih. Četudi je konj pri treh letih že videti odrasel in močan, to v resnici sploh ni. Islandski konj doseže svojo telesno in duševno zrelost pri sedmih letih starosti. Tako pri štirih letih začnemo z "osnovno šolo" jahanja, tej načeloma sledi mesec ali dva dolg premor, pri petih letih starosti pa začnemo konja postopoma vse bolj obremenjevati. Vsekakor priporočam, da ujahavanje prepustite strokovnjaku; tako boste imeli mnogo več veselja pri nadaljnjem delu s konjem.

Začetniku bi sploh odsvetovala nakup mladega konja ali celo žrebeta. Res boste zanj plačali manj, toda, ali se pomislili, da boste za žrebeta morali skrbeti nekaj let, preden bo postal zrel za delo in učenje in da tudi ne veste, kakšne odlike (če sploh kakšne) bo imel vaš konjiček, ko odraste. Tako ugotovite, da stroški, ki bi jih imeli z njim, celo presežejo ceno, ki jo morate plačati za odraslega in že ujanega konja. Od odraslega in že oblikovanega konja se boste tudi mnogočesa naučili!

Najpomembnejši razlog za nakup islandskega konja, po moji presoji, so njegovi hodi - predvsem tölt, ki je najlepši in najbolj zanimiv; seveda morata oba (konj in jezdec) v tem paru biti dobro izšolana (o töltu se lahko pogovarjamo ure in ure in ure...). Pas ni za vsakodnevno jahanje, je pa izjemno zanimiv na tekmovanjih. Novim lastnikom - začetnikom bi svetovala nakup starejšega konja, ki je dobro ujan v töltu. Skoraj vsi islandski konji so genetsko sposobni hoditi tölt, je pa kakovost tega hoda odvisna tudi od stopnje ujanosti konja in v veliki meri od znanja jahača.

Želim vam veliko veselja pri sanjarjenju, ogledovanju, spraševanju in nakupovanju islandskega konja!

Lise Pavšič